

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.051
23 setembre 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

D'ESCUTS I BANDERES EL POBLE HA PARLAT... I ARA QUÈ?

LLIBRES: "PERIODISME D'AHIR I D'ARA"

1051

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

L'ESCU T

Comencem amb un escut que es canvia per fer complir la normativa vigent en esta matèria. Un allau de queixes dels veïns, a favor i en contra. Però, com sempre, fan més soroll els que estan en contra (de tot).

Amb arguments tan flagrants, com que "no m'agrada", "és molt lleig" o "ens ho volen llevar tot". Pocs, a bon segur, s'han llegit o han entès les raons i els arguments. Que les coses i les formes no han estat les més adients, doncs segurament també. Sense anar més a lluny, a Peniscola l'escut va ser canviat fa quasi deu anys, amb un ajuntament del PP, i ningú va dir res. Però és clar. A la veïna població tenen cronista oficial... no "apaga focs" de les xarxes socials.

Així si que es pot defensar les coses amb arguments i en el lloc que cal. A *La Veu* d'aquesta setmana exposen els fets, donem els arguments, i expliquem les coses, amb tot el rigor històric que podem. I després, que cadascú jutge. Només donant tots els arguments, serà possible formar una ciutadania lliure.

 Sí

880

 No

860

 M'és indiferent

20

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

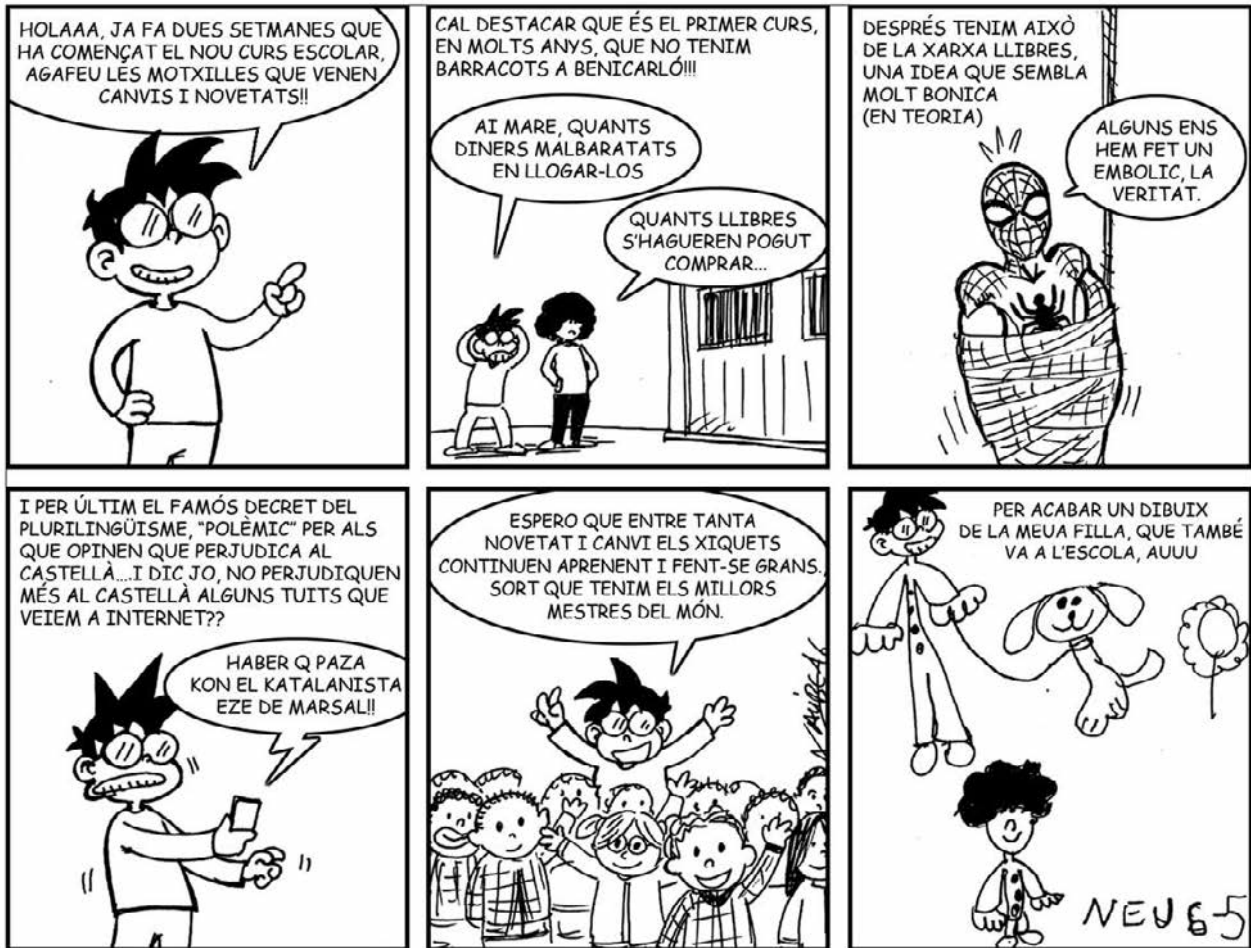
COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

D'ESCUTS I BANDERES

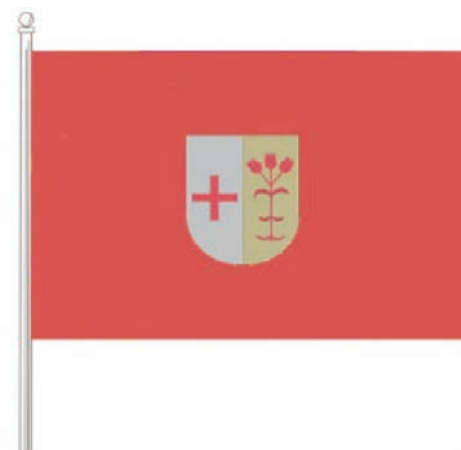
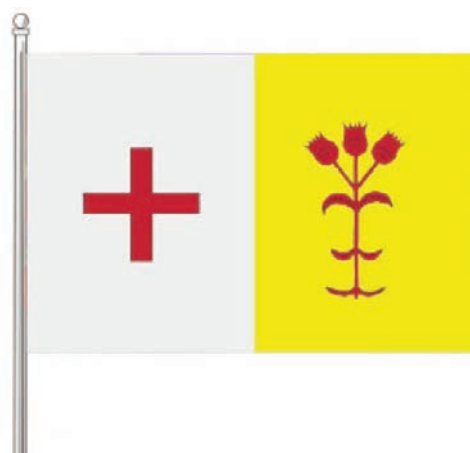
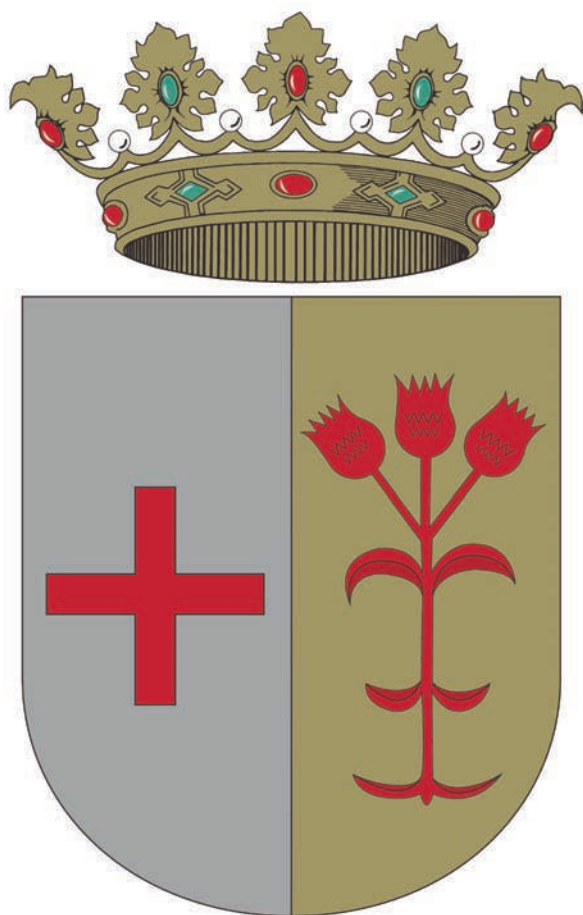
texREDACCIÓ

La rehabilitació de l'escut de Benicarló es basa en un informe que l'Ajuntament va sol·licitar el juliol de 2015 al Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia de la Generalitat Valenciana.

El Consell, després d'un estudi exhaustiu de l'escut, ha dictaminat que la tipologia actual que presenta no es correspon a la seua forma històrica. El consistori va demanar l'informe per tal d'adaptar-lo al Decret 72/2015, de 15 de maig, del Consell, pel qual es regulen els símbols, tractaments i honors de les entitats locals del País Valencià. L'article 16 especifica els criteris heràldics i vexil·lològics que han de complir els escuts. L'òrgan consultiu especialitzat en heràldica, vexil·lologia i distincions a qui correspon emetre dictamen o informe és el Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia. Fins a eixa data, l'escut que utilitzava Benicarló era un escut quadrilong de punta rodona. Partit. En la primera caserna, de plata, creu de l'ordre de Montesa de gules. Al segon, d'or, un card silvestre de gules. Per timbre, corona real oberta, tradicional en el regne de València. Segons va explicar el regidor de Cultura, Josep Barberà, el Consell va dictaminar que «l'actual escut de Benicarló és conseqüència d'una interpretació errònia d'un segell

municipal». Cal recordar que va ser rehabilitat pel Decret 541/1971, d'11 de març, del Ministeri de Governació. Hi ha que remuntar-se al decret del Consell 116/1994 per entendre tot el procés. En aquella data, ja se marcaven les primeres normes. Per exemple, del de Benicarló, el consell ja va advertir que l'escut era quadrilong com tocava, però acabat en punta final, lque no era permès per la normativa autonòmica. El decret exigia escuts de tipus quadrilong rodó, excepte la forma en losange (rombe) en casos excepcionals justificats per una antiga tradició que es remunta a abans de 1837, com el de València o Alzira. el de Benicarló, a més, llueix corona tancada borbònica, la qual cosa no és correcta.

L'ajuntament de Benicarló, una vegada va tindre a la seua mà l'informe oficial, va decidir fer una consulta popular. Tot i que aquest tràmit no era preceptiu, es va ficar en marxa a la Viquiblló. Als benicarlandos se'ls va presentar el nou escut, amb canvis que afecten als colors de fons -argent i or en la forma històrica- i a la corona que el remata, que adopta la tipologia pròpia del Regne de València. El card i la Creu de Montesa s'ajusten també a les formes històriques, més estilitzades que les actuals. En nou disseny reproduceix fidelment el del 1724, que segons l'informe del Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia «és elegant i té una gran força visual».

ve de la pàgina anterior**LA CONSULTA, POPULAR?**

Des del passat 11 d'agost fins a la mitjanit de dilluns 12 a dimarts 13 de setembre, la consulta popular sobre la rehabilitació de l'escut de Benicarló va rebre un total de 1.760 vots, dels quals 880 han estat a favor de la rehabilitació de l'escut, 860 en contra i 20 s'han mostrat indiferents. El regidor de Cultura qualificava la xifra de «raonable» i ha destacat que «tot i que la consulta no tenia vocació de referèndum, més enllà de conèixer l'opinió de la gent, sí que ens ha servit per a començar a educar la ciutadania en l'ús de les noves ferramentes de participació». El regidor valorava el fet que «hem obert un debat, i això sempre és important», ressenyant l'elevat nombre de comentaris registrats a la pàgina oficial de Facebook de l'Ajuntament. La major part dels comentaris eren en contra del procés i argumentant en contra del canvi de l'escut. Els benicarlandos es preguntaven també quin seria el cost del canvi heràldic, ja que es suposava que afectaria a la imatge oficial que utilitza el consistori. A hores d'ara, no hi ha cap resposta al voltant d'este tema des de la regidoria de Cultura.

Més enllà de la valoració del resultat, el regidor va voler denunciar l'«ús vandàlic» que s'ha fet de la ferramenta de consulta, realitzada a través de la Viquibló, que ha concretat en «un ús intolerable d'eines per a alterar-ne el resultat». A través de diversos gràfics, el regidor mostrava l'elevat nombre de vots negatius registrats en els últims moments de vigència de la consulta, emmascarant les IP per a poder votar múltiples vegades. «Així i tot, el resultat a les 0.00 hores -ha dit el regidor- donava com a guanyador el sí». Feta la consulta, l'Ajuntament iniciarà ara el procediment

administratiu i passarà la proposta a la Comissió de Cultura. En cas que s'aprove, el dictamen l'haurà d'aprovar el Ple i, tot i que el reglament no ho preveu, es portarà a exposició pública durant 20 dies, per tal que totes les persones interessades puguen fer les aportacions que consideren pertinents.

L'EXEMPLE DE PENÍSCOLA

El 2008, la Conselleria de Presidència rehabilita l'escut de l'Ajuntament després de 18 anys de tràmits. La ciutat va tramitar en 1994 la proposta al Consell Tècnic d'Heràldica i Vexil·lologia Local. En eixe any, arribava el seu dictamen favorable a que Peníscola canviara el seu escut. Ho va fer un ajuntament del Partit Popular, recolzant-se en el cronista oficial. Després d'anys de recopilació de dades històriques sobre aquest tema, dotava finalment a l'Ajuntament d'escut oficialment revisat i reconegut. El regidor del Area de Governació en aquell moment, Jesús Ayza, manifestava que «després de diversos anys d'estudi i anàlisi finalment el Consell ha fallat a favor de la proposta que es va fer en el seu moment, una notícia que, sens dubte, ens alegra i exemplifica, una vegada més, el treball del consistori per recuperar la identitat i la tradició peníscolana i elevar-la a l'oficialitat. Ara ja podem dir amb orgull que l'escut del nostre Ajuntament respon a la realitat històrica del municipi i a la seua simbologia tradicional». I no va passar res de res. Ningú es va esquinçar les vestidures, no va haver cap argument en contra i a tothom li va parèixer be. El Papa Luna no va tornar del més enllà per reivindicar l'antic escut, les arques de l'ajuntament no estan eixutes per canviar tota la tipografia del poble. Res de res. Per què Benicarló *is different*? Algú s'ha plantejat que potser les formes i les explicacions no han estat les adequades i, amb una mica de pedagogia, les coses acaben arriben arribant a la gent, sent enteses?

Benicarló impulsa la transparència a través d'un pla estratègic

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló ha posat en marxa un pla estratègic per a impulsar la transparència en l'activitat pública i l'adopció de les mesures organitzatives necessàries per a garantir el dret d'accés a la informació pública. El pla té una vigència de quatre anys i pretén consolidar un model de govern obert i participatiu.

Assumir la transparència com a principi director de l'acció i la gestió de l'Ajuntament és el principal objectiu del Pla d'Actuació en Transparència que ha engegat l'Ajuntament de Benicarló. Es tracta d'un pla amb una vigència de quatre anys que permetrà millorar l'accés de la ciutadania a la informació pública del municipi i que s'ha pensat en tres fases.

Una primera fase inicial, que ja està en marxa, inclou un diagnòstic previ i la constitució de la Comissió de la Transparència. Aquesta primera fase també preveu el compliment del 50% dels indicadors de transparència definits per Transparència Internacional, i encetar un procés de sensibilització intern i a la ciutadania, que s'ha traduït en una jornada informativa adreçada a membres de la Corporació Municipal i als treballadors de l'Ajuntament i en l'elaboració d'un qüestionari sobre transparència per a la ciutadania que estarà disponible en les properes setmanes a través del web municipal.

La segona fase se centrarà en el compliment dels diferents indicadors i en el desenvolupament del Codi de Bon Govern. I finalment, la tercera fase inclourà unes jornades participatives de reflexió i posarà les bases per a un model de govern obert.

La regidora de Serveis Informàtics (àrea responsable de coordinar el projecte), Marta Escudero, ha fet una valoració molt positiva de la posada en marxa del pla. «La ciutadania demanda dia a dia una major implicació en els afers públics i requereix més informació i més participació en el debat i el disseny de les polítiques públiques, i la transparència és un dels eixos claus en aquest canvi de cultura», ha assenyalat la regidora.

En aquest sentit, Escudero assegura que «des de l'equip de govern s'ha mostrat una clara voluntat de compromís amb la transparència, i així ho hem demostrat, posant en marxa el Portal de la Transparència i liderant ara aquest pla, que inclou l'aplicació de mesures que constitueixen una resposta sòlida a la demanda ciutadana de regeneració democràtica».

Impuls econòmic al programa expositiu del Mucbe

text REDACCI

L'Ajuntament de Benicarló i Ashland Chemical han firmat un conveni per a la col·laboració econòmica de l'empresa en el programa d'exposicions i les activitats del Mucbe. El conveni, de 3.000 euros, es destinarà a finançar el programa Bocabadats d'activitats culturals per a la primera infància.

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, i el director de planta de l'empresa Ashland Chemical Hispania SL, Fernando Miquel, han firmat un conveni per a fer efectiva la col·laboració d'Ashland en la programació anual del Mucbe. El conveni, de 3.000 euros, té com a objectiu ajudar a impulsar, difondre i acostar a la societat el patrimoni cultural, històric i etnològic de la ciutat i en els últims anys s'ha destinat a finançar el programa d'activitats culturals per a la primera infància Bocabadats, ja siguin tallers per a les famílies, música o teatre infantil. La firma del conveni forma part de l'aportació anual que l'empresa dedica a programes culturals de l'Ajuntament i

es va renovant des de l'any 2005, any de la inauguració del centre cultural. L'alcaldesa de Benicarló ha volgut manifestar el seu agraïment a l'empresa i ha destacat la seua fidelitat durant aquests 12 anys.

El Consell col·labora amb la Generalitat de Catalunya per a impulsar la Ruta de les Oliveres Mil·lenàries que transcorre per la mancomunitat Taula del Sénia

text VICENT FERRER

El Consell ha autoritzat la subscripció d'un conveni marc de col·laboració entre l'Agència Valenciana del Turisme i el Departament d'empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya amb la finalitat d'impulsar la Ruta de les Oliveres Mil·lenàries que transcorre per la mancomunitat de la Taula del Sénia, que comprèn ambdues comunitats. Cal destacar que l'oli-turisme és un dels productes turístics pels quals l'Agència Valenciana del Turisme està apostant.

El cultiu de l'olivera és un senyal d'identitat de la cultura mediterrània més genuïna i que aporta l'ingredient essencial de la nostra gastronomia: l'oli. A més, si s'afegeixen paisatges, museus, almàsseres, oliveres centenàries, on es pot comprovar que tots aquests recursos constitueixen una nova manera de gaudir del temps lliure combinant cultura, naturalesa i gastronomia.

Promoure accions conjuntes.

L'objecte d'aquest conveni és establir les bases de col·laboració per a impulsar i promoure accions conjuntes en l'àmbit del turisme, així com fomentar la creació de productes conjunts de manera preferent.

També es pretén potenciar els intercanvis d'experiències, informació i desenvolupament d'estratègies d'interès per a ambdues parts.

Mitjançant aquest conveni, que no suposa obligacions econòmiques per a les parts signatàries, tots dos organismes es comprometen a fomentar els contactes amistosos,

intercanvis i cooperació en turisme entre ambdues parts, així com de les destinacions dels seus territoris que es vulguen acollir.

A més, podran compartir informació d'indicadors de gestió que permeten millorar els seus sistemes de gestió i el seu funcionament i tendir a l'excel·lència.

Així mateix, es comprometen a enfortir l'intercanvi mutu d'informació turística i realitzar enllaços i compartiments d'informació de webs oficials de turisme. D'igual manera, treballaran en el vincle a través de les xarxes socials i a desenvolupar accions de promoció.

A més, tant l'Agència Valenciana del Turisme com a Departament d'empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya participaran en activitats de promoció turística celebrades per ambdues parts, oferint facilitats i espais concrets en els seus territoris per a fer-ho possible.

Visita del Ateneu Cultural de Benicarló a Olis Cuquello de La Jana

text BENICARLOALDIA foto ATENEU CB

El passat dissabte 17 de setembre, l'Ateneu Cultural de Benicarló va convidar els seus socis i simpatitzants a visitar Olis Cuquello, una empresa de La Jana que està dedicada a la producció d'olis d'oliva verge extra de qualitat superior seguint una llarga tradició familiar.

Així, vam poder descobrir que els bancals de La Jana són un museu, on és pot apreciar la gran protecció del patrimoni arquitectònic i arbori mil·lenari, la recuperació i promoció de varietats tradicionals, i els noves possibilitats de desenvolupament econòmic per a la comarca del Maestrat interior, amb un producte d'excel·lent qualitat.

La passejada va anar seguida d'un tast de diferents productes d'Olis Cuquello, una empresa compromesa amb el respecte pel medi ambient, amb el tracte directe al consumidor, amb la protecció del patrimoni arquitectònic i arbori mil·lenari i amb la revitalització social i econòmica d'una zona que pateix durament el despoblament.

L'Ajuntament obri la convocatòria per adjudicar les parcel·les de l'Hort de la Mar

text REDACCI

A partir de dijous 22 de setembre es podran presentar els formularis per a participar en l'adjudicació de les parcel·les de l'Hort de la Mar. Es destinaran 27 parcel·les a hort ecològic i 10 parcel·les per a jardineria.

Les regidories d'Agricultura i Promoció Econòmica han iniciat els tràmits per a convertir en realitat el projecte de l'Hort de la Mar. L'ordenança que regula el procés d'adjudicació de les parcel·les està ja aprovada i el proper dijous 22 de setembre començarà el període de presentació d'instàncies per a participar en l'adjudicació.

Les persones interessades hauran de presentar el formulari que trobaran a les oficines de la Cambra Agrària, a través del qual optaran a cultivar una de les 27 parcel·les d'hort ecològic o una de les 10 parcel·les destinades a plantes ornamentals i jardineria (cada parcel·la correspon a 4 bancals). En cas que el nombre de peticions siga superior a l'oferta de parcel·les, entraran en un sorteig que determinarà quins seran els usuaris que podran cultivar alguna de les parcel·les.

Les persones que no resulten assignades en el sorteig passaran a un llistat de reserva a través del qual podran optar a cultivar alguna parcel·la en cas de renúncia d'algun adjudicatari o quan finalitze el termini de l'adjudicació, que és de tres anys.

Tant el regidor d'Agricultura, Domingo Roca, com el regidor

de Promoció Econòmica, Román Sánchez, han valorat el fet de posar en marxa «un projecte il·lusionant com aquest» i han destacat la «ubicació privilegiada, a la vora de la mar» de l'Hort de la Mar.

Paral·lelament, el projecte de l'Hort de la Mar es complementarà amb dos cursos que serviran per a fer un rotatge previ a la gestió i cultiu de les parcel·les. Els cursos, un organitzat per l'Ajuntament i impartit per Mariano Bueno i l'altre organitzat per la Conselleria d'Agricultura, tenen com a objectiu facilitar la tasca als adjudicataris de les parcel·les.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Ja li dic, igual que «El Almendro» vuelve a casa por Navidad, l'inici de curs acudeix puntualment a la seua cita anual amb La Veu de Benicarló. El primer any, després de molts, en què tots els nostres xiquets estan acollits en aules «normals» construïdes amb amor per CIEGSA i no en barracots llogats amb no menys amor per alguns d'aquests dels casos que escatxillen els membres del partit que durant anys i panys ha regit els nostres destins des de la nostra Generalitat. Sembla que tots estem entrant al solc i que les manifestacions de pares i mares indignats per la pèrdua d'una classe al col·legi de les mongetes hauran fructificat perquè no n'he sentit dir res més. Me n'alegro. Ara bé, una cosa és tindre'ls a tots ben asseguts en condicions dignes i una altra de ben diferent és si caldria millorar les instal·lacions d'alguns centres. Tant el Ramón Cid com el Joan Coromines necessiten alguna cosa més que una passadeta de pintura a les parets. Quan sento que no hi ha diners per aquestes prioritats em poso molt nerviós. Molt. Amb tant i tant com s'ha robat entre comissions, pitufeos i emblanquinaments diversos hi ha motius per estar indignat i tindre ganes d'acaçar algú.

Un altre dia ens hauríem de plantejar també quina és l'escola que volem a Benicarló: multilingüe, monolingüe, que treballa per projectes, que hi haja comunitats d'aprenentatge, que estiga al dia en les darreres tecnologies, amb uns mestres i professors ben implicats... No sé on anem. Crega'm.

He llegit amb molta atenció l'article del senyor o senyora Guillem. S'agraeix molt la presència d'algú que no siga dels sempre en aquesta casa. Contudent i al frare. Jo, si fóra vosté, senyora Garcia, n'enviaria una còpia a cada regidor del nostre ajuntament. Que s'ho miren bé i que obren en consciència.

La colla aquesta de l'Univers Fallero estan tots gàbies. Quina poca lliga més gran. Tremolant estic perquè encara deu haver qui s'ho deu llegir d'una manera aproximadament seriosa. Ara que... ben pensant, deixant de banda la hipèrbole poc suc, el que diuen té un rerefons cert. També sóc dels que pensen que les falles no fan res a festes d'agost, ni la reina ni les dames de festes d'agost fan res a les falles. També penso que la nostra societat hauria d'evolucionar una mica en tot això de les exaltacions i proclamacions femenines que trobo

que ja hauria d'estar una mica superat. I quina gràcia em fa quan a les xiques aquelles que porten una banda els diuen que estan representant Benicarló. Que qui les ha votades?, quin és el mèrit intel·lectual que tenen per anar pel món a nom meu? Vinga, va. Ara, si entenem per representació pujar damunt d'una carrossa a la Madalena o repartir bossetes de confits el dia de sant Gregori ja està bé, aquest és el nivell.

A la contraportada diu que el Villarreal convida mil benicarlantos a assistir al partit de primea divisió que jugaran al Madrigal contra l'Osasuna. Jo no hi aniré. Ni pensar-ho. Ens inviten a vore un equip que fa dos anys va estar a punt de baixar a segona B i, el que és més gros, ens donen dues-centes invitacions menys que als vinarossencs que van anar a vore el Sevilla. Quin s'han pensat que són tots aquestos? És més, qui s'han pensat que som? No home no. Personalment faré boicot a l'acte i m'agradaria que des de l'Ajuntament i les entitats col·laboradores també el feren. Tant de bo guanye l'Osasuna.

Els tafaners tenen una bicoca amb Barberà. Mire vosté que dona joc. Ell i allò que podríem anomenar el seu entorn més immediat. Em penso que des de la presència de l'il·lustre Antonio Cuenca al nostre consistori no hi havia hagut ningú que fera córrer literalment tanta tinta. No sé si això és bon senyal o no, perquè el pobre Faraón va acabar defenestrat i rebutjat pel seu propi partit. La discreció és bona companya de viatge del polític i potser hauríem d'aprendre dels nostres invasors quan deien que es tractava de «que surta el efecte sin que se note el cuidado».

Ens veiem la setmana vinent, senyora Garcia!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Conservatori *again and again*

És la repetició de la jugada, com allò que feien per la tele quan no hi havia la tecnologia d'ara i repetien la jugada un grapat de vegades... fins que identificaven l'errada arbitral. Doncs amb el Conservatori de Música benicarlando sembla que fem igual però corregit i augmentat. Des que a La Veu tenim memòria, que ja fa també un grapat d'anys, hem sentit, llegit i criticat, un fotimer de vegades, que a cada començament de curs hi falten professors. Si volíem suposar que enguany, per allò del canvi, seria diferent... ens hem tornat a equivocar. I de llarg! Una altra vegada aquest problema endèmic ha tornat a aparèixer sense que cap polític local li haja trobat solució. I no ho diem nosaltres, les xarxes social van plenes de comentaris que es fan ressò del fet que falta professorat, en concret, de cant i saxo. Ara, si el problema és endèmic, la resposta de l'alcalde, tot i que podria no

ser-ho del tot (els d'abans ho solucionaven en un mes o dos o...), també podríem considerar-la així, "Esperem solucionar-ho la setmana que ve"... Va pel mateix camí: tira pilotes fora, per seguir amb el símil de la moviola que hem comentat abans. Xeic, quan acaba un curs ¿no saben les necessitats educatives de l'alumnat i quins professors hi faran falta en començar el nou període acadèmic? Estem segur que hi deu haver maneres. Mire, senyora alcaldessa, per allò que és encara una mica nova en el càrrec (tot i que ja porta més d'un any), li deixarem el marge de confiança que vostè mateixa s'ha atorgat, una setmana, per vore si realment les seues paraules són certes o només un altre bluf polític per sortir del pas. I és que ja l'advertim que, per més que ho facen a cada pas, queda molt malament en polítics haver-se'n de desdir. I no ens agradaria gens en la màxima autoritat local!

Un tafaner espavilat, que algun que altre n'hi ha, per si de cas, ha analitzat les seues paraules amb més deteniment i ja ens ha abocat damunt la taula l'informe següent: no siguem il·lusos, que aquesta bona senyora, quan ho ha dit no ha especificat a què es refereix amb el terme «solució» per a «la setmana que ve». En el document el tafaner es pregunta si és per tindre feta la borsa de treball per contractar el professorat o per posar en marxa el

concurso per a l'adjudicació de la plaça de professorat corresponent. Si deu ser per tindre llesta la baremació del personal que s'ha de presentar o per haver ja efectuat l'adjudicació corresponent... Per què deu ser que tenim la sensació que ens l'han fotut un altre camí? En fi, la setmana que ve amb la moviola ja trobarem l'errada de l'àrbitre.

No direm *Chiringuito*, sinó quiosquet.

Va, continuem amb més polèmiques, que ací això ens agrada d'allò més. La que han arribat a muntar amb el "xiringuito" del Morrongo... que tots es pensen que és el de Pepito. Doncs va i no és així, llàstima! Per si més d'un no ha passat per aquella zona, on abans hi havia la petanca, darrere del Parador, enguany hi havia dos "xiringuitos". Sí, dos. Doncs resulta que unes fotos on es pot vore la gespa d'aquella zona de passeig xafada i marcada de roderes, com si hagués passat per allí una tanqueta, han engegat la polèmica. La destrossa ha afectat tant la gespa com el sistema de reg, que val a dir, també era penós ja que ho entollava tot... però això ja són figures d'un altre paner. Al que estem, que la cosa té tela, pareix que les fotos de marres han encés totes les alarmes a les xarxes socials en contra del "xiringuito". I la gent quin quiosquet coneix? El de Pepito! Per tant, la culpa és... de Pepito. Si un d'eixos que ha posat a caldo el "xiringuito" s'hagués passat per allí hauria pogut vore que encara hi és! Resulta obvi, per tant, que la malifeta no l'ha poguda fer el responsable d'aquest establiment sinó el trasllat del que ha desaparegut, no? Vaja, quina ficada de pota. En aquest poble (com a tot arreu per desgràcia), la gent té el mal costum de parlar sense saber-ne les coses... Exactament com solem fer nosaltres. Tan poc que haguera costat haver passat per allí a gaudir

Carmen Blasco Cornelles ▶ **Xaro Miralles**

16 de septiembre a las 21:23 · 📍

Xaro, som els pares de un xiquet de 12 anys, benicarlandos, treballadors, que deprés de 1 dia senser de examens i proves, nervis a tope, quina al·legria, va aprobar l'examen per el conservatori de Benicarló, que gracies al benicarlandos tenim per a tota la provincia. Quina es la nostra sorpresa que avui, en la reunió ens diuen que els estudiants de saxo i canto no tenen mestre, i de moment l'ajuntament no ha contractat cap mestre, quan se sap desde final de curs que no hi havia ningú per donar les classes.. Voldria que me digueres quina solucio pot donar l'ajuntament a estos estudiants que se sacrifiquen per la musica i els estudis.

ve de la p gina anterior

d'un bon gelat... i vore qui hi havia dos quiosquets! Desembolicat el palangre, ara vorem qui és el guapo que busca al que quan va enretirar la caseta va arrambar amb tot el que va trobar per davant.

Per cert, tot i tindre raó l'alcaldeessa amb el seu comentari sobre el cas, que podeu veure a la foto que us mostrem, on també es veuen les roderes dels brètols que van passar per allí, tal volta si hagués estat una mica més específica, hauria fet recaure la responsabilitat sobre els autèntics responsables. Ara bé, com també ella mateixa diu, la responsabilitat si algú fa un trasllat per aquella zona "sensible" també és seua i algú un o altre de l'Ajuntament hauria d'haver estat coordinat o supervisat l'operació, no? (I no, no podem suposar que ho hauria d'haver sabut. L'experiència és un grau per saber que s'ha de previndre perquè això no passe. O almenys, quan se li va atorgar la concessió se s'hauria d'haver advertit als responsables). Aleshores no confonguem, o vulguem confondre, l'autorització de la concessió amb la responsabilitat d'uns i dels altres. Cadascú que carregue el seu mort. Uff, senyora alcaldeessa... dos patinades seguides a les xarxes socials!

Embolica que fa fort!

Vinga, que amb esta, i no és de l'alcaldeessa, tanquem els embolics en què es s'enfanga el l'Ajuntament quan utilitza les xarxes socials. ¿Recordeu que la setmana passada parlàvem de l'escut benicarlando i la polèmica desfermada sobre si el vell o el nou, proposat pel regidor Barberà? Doncs, sembla que la cosa, lluny de tancar-se, s'ha eixamplat encara més amb el que alguns mitjans ja han batejat com enquesta "chapuza". Ja vam dir que amb uns números tan ajustats la cosa portaria cua i, si més no, altres embolics com que alguns volgueren

Xaro Miralles ▶ Benicarló - TAREAS PENDIENTES
 Viernes a las 15:55 · 🌐

Des de la responsabilitat que ens ha sigut atorgada assumim tota la responsabilitat que ens pertoca, però davant d'aquest fets, qué és el que hem de fer? Instal.lacions de reg destrossades i jardins molt perjudicats. No hi ha cap més solució que aquesta per desmuntar un xiringuito ? Si no autoritzem l'activitat malament i si l'autoritzem també.

Ver traducción

passar-se de llestos i fer tupinada en la votació. Tot i així, la cosa, muntada d'aquesta manera, li ha sortit com un nyap al regidor i ha de sentir-se brometes com la de l'escut de la carxofa. A vore, que a nosaltres tant ens fa, la polèmica és el nostre aliment, però de vegades és que cauen de quatre grapes ells "a soletes", com deia un altre il·lustre de la nostra casa gran. Tan fàcil que hagués estat, miren vostés, el Consell d'Heràldica i Vexil·lologia

de la Generalitat Valenciana ha dit això... per tant, això fem. Ni més ni menys! La resta, pedagogia, defensar les pròpies decisions i menys teatret de xarxes socials. Així ho van fer, si fa no fa a Peníscola, i quan algú treia el nas amb una opinió personal, prevalia la dels experts i tancava boques. Ací no escarmentem, mira que ens agrada embolicar la troca! I així ens va! Només cal mirar els tafaners d'esta setmana.

CS Confidencial @csconfidencial 5d
 El Ayuntamiento de Benicarló la lía con una encuesta 'chapuza' para cambiar el escudo buff.ly/2ccp1H9

Benicarlo.info sigue

jose CHE COLLONS VCF @aberron... 4/4/14
 @julioinsadji ire el jueves 2h de camino desde benicarlo a mestalla no por remontar pk no remontaran pero me tira mi escudo .vergonzoso.

Angle @okutogasu 25/3/15
 En Benicarló tienen alcachofas en el escudo.

Agressions masclistes

text JOAN HERAS

Potser hauria de ser lògic i normal titular aquestes ratlles d'una manera diferent. Potser seria lògic posar un interrogant al final de l'enunciat o afegir, després d'una coma, un "encara?" Si la nostra societat hagués aprofundit d'una manera seriosa en la construcció d'unes relacions socials en què el patriarcalisme –en totes les seves formes, en totes les seves expressions- fos quasi una anècdota, una residual rêmora del passat, la referència a les agressions masclistes seria senzillament un fet puntual. Si això fos així, certament podríem parlar del fet com si ja no fos present en la nostra quotidianitat i, per tant, la seva pervivència puntual en algun racó de la nostra societat justificaria un interrogant o un "encara" que desencadenaria el record d'un fet molt llunyà de la nostra experiència quotidiana que ens connectaria amb certs comportaments que definien els valors dominants d'unes relacions socials del passat. Però només cal pensar en algunes notícies d'aquest estiu per ser conscients que no és pertinent, de cap manera, posar un interrogant al final del títol perquè, malauradament, la realitat ens demostra implacablement que les agressions masclistes són avui encara una realitat massa viva perquè en bona part els valors patriarcals són encara avui uns elements constitutius i definidors de les nostres relacions socials.

Aquest estiu que ja comença a acabar-se ha estat l'escenari terrible d'unes quantes dones assassinades per les seves parelles o exparelles. Aquest estiu ha estat també l'escenari trist de violacions enregistrades amb els mòbils i difoses per les xarxes socials com a mostra de la força varonil d'uns homes -alguns suposats defensors de la ciutadania des del seu càrrec de guàrdies civils- i de tantes i tantes agressions de tot tipus que queden en el silenci traumàtic de les víctimes –com una ferida que cou cap endins i que coagula en ràbia, impotència i por- o en una denúncia que fa gruix en els calaixos de les comissaries i que, amb una mica de sort, esdevé una xifra que alimenta consciències.

Sí, sens dubte, les agressions masclistes segueixen essent una realitat que defineix la nostra societat i se'ns presenta com la punta de l'iceberg d'un teixit complex de valors, comportaments, mirades i creences que continuen considerant la dona com un objecte, com un ésser inferior, com un cos que està al servei del desig de l'home, com algú que té drets però que no els té tots. Els comentaris suposadament simpàtics, els insults, les vexacions, les agressions de tot tipus –tocaments, violacions, assassinats-, la fractura salarial, la dona com a objecte sexual, etc., etc., evidencien que les estructures patriarcals estan encara massa arrelades a la nostra societat.

Fronteres

Hi ha, però, alguna cosa que es mou en una direcció diferent. Aquest estiu, al costat de la pervivència d'agressions repugnants, també ha crescut la consciència de la gravetat de la qüestió i la visibilització dels fets com a eina de denúncia i com a fonament per crear –o començar a crear- mecanismes de rebuig explícit i de protecció davant de les agressions. En aquest sentit, és important que les administracions públiques –estiguin regides pel color polític que sigui- adoptin mesures clares per afavorir la denúncia i per condemnar obertament les agressions. També és remarcable i esperançador que aquest estiu una àrbitre de futbol aturés un partit perquè ja estava fins els nassos que algun espectador molt masclista li engegés insults sexistes i que ella exigís l'expulsió del camp d'aquest ésser impresentable. I també em sembla molt oportú que la Maria Rovira, una de les regidores de la CUP a l'Ajuntament de Barcelona, hagi explicat i denunciat públicament en un article al diari "Ara" que va patir una agressió sexual quan, de nit, tornava cap a casa seva. L'article d'aquesta regidora planteja amb cruesa la sensació d'indefensió d'una dona que vol fer la seva vida i que, per tant, vol tornar sola a casa seva a l'hora que li sembla adient. Més enllà del fet concret, l'article de denúncia de la Maria Rovira planteja qüestions de fons sobre els mecanismes polítics i policials sobre la qüestió. D'entrada, sorprèn que es consideri més greu un furt que una agressió sexual i, també, ens fa pensar sobre quins són els mecanismes eficaços per poder garantir que les dones puguin fer la seva vida –també de nit- sense la por de poder patir una agressió sexual a qualsevol lloc de la ciutat. Potser algú pot considerar contradictori que una regidora d'una formació política que es defineix com a anticapitalista i que sovint denuncia els abusos repressius dels cossos policials consideri que aquests cossos de seguretat haurien de detenir una actuació més ferma, més clara, més lligada amb les administracions locals i amb les entitats de dones dels barris per fer front entre tots plegats a aquesta expressió més evident i lamentable del masclisme. Si ens ho mirem bé, jo no hi veig cap contradicció: el que cal és que els cossos de seguretat facin la funció adient per garantir els drets de la ciutadania. El debat, però, és urgent i necessari.

No és fàcil, ho sabem, transformar valors, creences, actituds. El patriarcalisme roman viu i ben arrelat en els fonaments de la nostra societat. Cal que ens comprometem, des de tots els àmbits i sectors socials, a treballar per anar expulsant, foragitant, reduint, encerclant i condemnant obertament qualsevol expressió d'aquesta lamentable manera d'entendre l'altre. Només així farem possible que, d'aquí a uns anys, el títol d'un article com aquest porti un signe d'interrogació o un "encara?".

ELS PARES HAN PARLAT ALT I CLAR: VOLEN MASSIVAMENT JORNADA CONTÍNUA

text

Asociación Plataforma a favor de la
Jornada Continua Escolar por la Libre Elección

Ja és clar, les mares i els pares no han deixat lloc a dubtes, a la Comunitat Valenciana, volen poder triar la jornada escolar dels seus fills i molt majoritàriament la jornada contínua. Enfront d'una normativa ambigua, publicada a destemps, amb uns terminis contrarellotge, havent de buscar finançament desesperadament per a activitats extraescolars perquè la Conselleria d'Educació les exigeix, però no vol pagar-les, els pares s'han mobilitzat i han anat a votar en massa.

Volem recordar que el vot era secret, així que queda demostrat que els pares no estem manipulats pels mestres. És de ressenyar que els 33 centres que gaudien de la jornada contínua des de fa 2 o 3 cursos, tots, tots han votat "sí" aclaparadament. És que el conte de l'obesitat, els mals resultats acadèmics, no eren més que una forma de ficar por? Cap d'aquests centres ha tancat el servei de menjador, ni de transport, ni les beques han perillat.

Des de l'Associació Plataforma a favor de la jornada contínua per la lliure elecció, esperem que els polítics i les Federacions de Ampas (FAPAS) reflexionin sobretot el que ha ocorregut els últims anys. Ha estat una autèntica travessia en el desert, sense normativa que regulés el dret a decidir, amb esborranys que mai s'aprovaven, amb uns representants dels pares que mai han consultat als seus socis la seua opinió sobre aquest tema, i que es mostraven, i encara es mostren, contràries, la majoria, a la jornada escolar contínua, amb una presidenta de la Societat Valenciana de Pediatria que està absurdament en

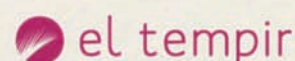
contra de la jornada contínua quan no hi ha estudis científics que avalen aquesta postura. Per a quan una normativa justa i democràtica que no elimine la possibilitat d'abstenció i el vot en blanc?

Per això des de l'Associació Plataforma a favor de la jornada contínua per la lliure elecció, anem a treballar perquè tots els centres tinguen dret a decidir, però d'una forma totalment democràtica. Cal canviar l'actuar norma, no pot ser que centres en els quals més del 70% dels pares i mares que han votat "sí" a la jornada contínua, no la vagen a tenir perquè el vot nul, el vot en blanc i l'abstenció es comptabilitzen com un "no". Si els nostres polítics haguessen de ser triats seguint aquestes normes, no tindríem representants polítics. Des de l'Associació Plataforma felicitem a tots els centres que ho han aconseguit, animem als que s'han quedat en portes per l'antidemocràtic de la norma i agraïm als milers de mares i pares que han treballat contra vent i marea per fer realitat el que vivim dijous passat 15 de setembre: una jornada que va transcórrer amb total normalitat.

7é Drets lingüístics
Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua.
Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

PERIODISME D'AHIR I D'ARA

Libres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

José Martí Gómez(2016).
El oficio más hermoso del mundo.
Clave intelectual. Madrid.

José Martí Gómez (Morella, 1937) és un dels referents del periodisme espanyol. Ha passat, entre altres, per les redaccions de “Mediterráneo”, “El correo catalán”, “Por favor”, “La Vaguardia”, o La Cadena SER. I ha practicat tots els gèneres, des de l’entrevista i el reportatge, fins a ser corresponsal en l’estranger.

El llibre comença explicant-nos els seus començaments, en els anys 60, en el diari “Mediterráneo” de Castelló, aleshores, pertanyent a la cadena de periòdics del Movimiento. Aquest apartat ens reflecteix la manera de fer periodisme en un ambient provincià, resclosit, on els que s’hi dedicaven a informar ho compatibilitzaven amb altres professions. És un apartat amb anècdotes molt divertides vistes amb la distància que dóna el temps, però que posen de manifest l’ambient absolutament miserable del moment.

Després marxa a Barcelona i comença a treballar en els mitjans que mencionàvem més amunt. Dedicava una gran extensió del llibre a parlar de personatges que ha conegut des de la llarga agonia del franquisme fins a la Transició democràtica i l’arribada dels socialistes. Es dedica un ampli espai a parlar de figures encara recordades dels últims anys del franquisme i de començament de la Transició com Manuel Fraga, Josep Tarradellas, Jordi Pujol, Santiago Carrillo, Fernández Ordóñez, Juan Mª Bandrés o Ernest Lluch, entre d’altres. També hi dedica espai a companys com Juan Marsé, Vázquez Montalbán o Josep Mª Huertas. Així mateix dedica alguns apartats del llibre a recordar alguns dels casos més tràgics i complicats d’aquells anys, l’execució de Puig Antich, los GRAPO, els morts per l’oli de colza, el judici als assassins dels advocats d’Atocha, el 23-F, o el de l’espia Francisco Paesa, ara novament d’actualitat per una pel·lícula que s’acaba d’estrenar.

I ara farà un incís de caràcter personal. La primera vegada que vaig ser conscient del treball periodístic de Martí Gómez, va ser sent jo molt jove. L’escoltava sovint en Ràdio Peninsular de Barcelona, emissora desapareguda ja fa molts anys, però que aleshores era segurament la que tenia més audiència en Benicarló. Martí Gómez feia allí la crònica de tribunals i ens informava cada dia dels judicis als jutjats de Barcelona. Em cridava l’atenció llavors, a les darreries del franquisme, el seu interès per explicar les causes socials que havien portat els encausats a delinquir. I expressava sovint la compassió pels delinqüents en una època de poques compassions. I dic tot això, perquè una part molt

important del llibre la que porta per títol “De géneros y profesiones” la dedica a parlar precisament de tot aquest món dels tribunals dels jutges, dels advocats i dels fiscals. A mi em sembla la part més interessant del llibre, on es parla amb coneixement de causa de les mancances del sistema judicial espanyol, que després de quaranta anys de sistema democràtic no sembla que haja avançat molt.

També em sembla molt interessant l’apartat dedicat al denominat periodisme d’investigació i del que s’amaga sovint darrera d’aquesta denominació. També ens parla dels confidents que ha tingut al llarg de la seua carrera periodística i explica algunes sucoses anècdotes al respecte. Finalment dedica les darreres pàgines als que ell anomena com a perdedors on destacaria sobretot l’àmplia entrevista amb María Rivas la vídua de Manuel Azaña.

El llibre compta amb un interessantíssim epíleg en què es transcriu la conversa de Martí Gómez amb altres tres periodistes, Javier del Pino, Jordi Évole i Josep Ramoneda. Tots tres preocupats sobre els grans canvis que ha patit la professió els darrers anys i del futur que es pot esperar.

El oficio más hermoso del mundo és un llibre força recomanable per a conèixer algunes històries del nostre passat més recent, així com a motiu de reflexió sobre el present i futur de dos elements imprescindibles per a una bona democràcia com la justícia i la informació.

A REMUNTAR!!!

text VICENT T. PERIS

Podria començar aquesta crònica (?) tot dient que el meu estimat CDB ha tingut una estrena molt dolenta, amb tantes derrotes com partits jugats. Fins i tot podria dir que si la cosa no es redreça aviat, podem entrar en una dinàmica negativa que podria afectar la moral dels nostres jugadors. Per a rematar-ho, podria dir que ara mateix ocupem la penúltima posició de la classificació, que un redol ens assenyala els punts que tenim i que una altre redol ens indica els gols que hem marcat. Perquè en tres partits jugats encara no hem estat capaços de posar la pilota dins la porteria contrària ni una sola vegada, amb tota l'artilleria que tenim al davant. Però això sí, tots tres partits perduts per la mínima. Ens han fet quatre gols i ens han pispat nou punts. També és mala sort.

Ara cal una remuntada sense discussions. Enèrgica, contundent, sense fissures i demostrant que amb l'equip que tenim no hem de patir per salvar la categoria i, és més, quedar a la part alta de la classificació. Jo, almenys, no tinc cap dubte de que així serà. Que falla alguna cosa? Segurament. Que s'han de canviar certs detalls? També. Per això encara som a temps, que només s'han jugat tres partits dels trenta-quatre que té la lliga.

Aquest introducció me l'ha dictat lo papa, que diu que això és important i que ho havia de posar abans de començar a parlar del partit de dissabte passat al camp del Vall d'Uixò. Així és que jo li he fet cas, i ho he posat. Però no es pensen, estimats lectors, que ací es va acabar la cosa. Lo papa va seguir dient algunes coses més que no les he posat perquè trobo que és massa prompte i cal deixar un marge de temps a la gent per tal d'agafar-li ritme a la competició. Tot i que penso que en algunes coses de les que ha dit no li falta raó, no hem de llançar el carro pel Pedregal tan aviat.

Com no podia ser d'una altra manera, no vaig anar al partit perquè a mi els dissabtes per la tarde no en va bé sortir del poble. Ja hem començat els assajos dels bombos i tabals. Ah! Que no els ho havia dit als meus lectors. Sí, amics, m'he apuntat a una colla de bombos i tabals perquè he descobert que tota la ràbia que acumulo a casa amb la mama i el seu amic la descarrego amb molt de profit tocant el bombo. M'he comprat el més gran que he trobat a Calanda, un metre i pico de diàmetre que, de moment està al menjador perquè la mama es pensa que me l'he comprat pel meu fervor a la Setmana Santa i que farà mortificació, sacrifici, dejú i abstinència.

Com anava dient, no vaig anar al vore el nostre equip, però sí que me n'he assabentat ben bé de tot allò que va i ens va passar. Vam perdre un partit, que portàvem prou bé encarrilat, al minut noranta-quatre en llançar el porter foraster una falta des del seu camp i que encara ningú s'explica com aquell xut bombat i sense perill va fer cap al fos de la nostra xarxa. Fins i tot l'àrbitre va tardar a reaccionar perquè ningú no esperava aquell desenllaç tan profitós per a una llançament falta tan inofensiu. Una vegada més, i sense que servesca d'excusat pel resultat, un arbitratge lamentable d'un col·legiat sense

“Aquest introducció me l'ha dictat lo papa, que diu que això és important i que ho havia de posar abans de començar a parlar del partit de dissabte passat al camp del Vall d'Uixò.”

personalitat que no va saber aplicar el reglament com tocava. És la nostra creu, que en cas de dubte o d'errada arbitral, nosaltres sempre ens enduem la pitjor part. Sempre. No sé si és que ho portem gravat al front, o és que a “El trencilla ilustrado” ens treuen setmana sí i setmana també com a objectiu a batre.

Ara ens toca refer-nos i guanyar el proper partit a casa contra el Nules, demà dissabte a partir de les set i mitja de la tarde. El motiu d'aquest horari no és un altre que les obligacions laborals dels nostres jugadors, que de vegades són difícils de casar amb els horaris habituals. Confio en que ací començarà la nostra remuntada.

Com també vostès saben, estimats lectors, el BFB Benicarló “B”, equip que milita a la segona regional, va començar la lliga amb contundència amb una victòria per cinc a dos davant del Vall d'Alba. Es veu que també hi ha un bon equip i que ens pot oferir moltes tardes de gran futbol al nostre Municipal. Els recordo que els socis del Benicarló tenen l'entrada lliure.

La reacció del Club Bàsquet Benicarló va arribar tard davant el Tau

text i foto VICENT FERRER

FITXA TÈCNICA

82 CB Benicarló (21-21-15-25): Julen Martín (2), Fran Caldés (23), Sergio Laso (35), Ernest Ngome (10), Rubén Beltrán (2); cinc inicial; Lander Oraa (2), Aitor Martínez (0), Pau París (3), Iker Soro (2), Aitor Pitarch (0), Quique Besalduch (3)

86 Amics Castelló (17-26-24-19): Lopez (16), Sabaté (15), Plancil (0), Carceller (6), Lopez (3); cinc inicial; Lozano (12), Barda (0), Marzá (6), Grau (12), Roig (4), Fuentes (3)

Àrbitres: Llaves y Tolón. Assenyalaren 27 faltes a los locals y 26 als visitants.

El Club Bàsquet Benicarló no va poder guanyar el seu tercer partit de la Lliga Valenciana, al no poder comptar en acta amb els jugadors nord-americans, i impedir la seua participació la Federació Valenciana, la qual cosa va minvar el potencial de l'equip, que va tenir la seua baixada de joca al tercer quart. La reacció local va arribar massa tard.

Primera derrota de la temporada del CB Benicarló en la Lliga Valenciana, la competició de pretemporada organitzada per la FBCV. Partit contra un dels millors equips juniors de la Comunitat, amb jugadors de molt talent i encert en el tir exterior.

El Benicarló va realitzar una bona eixida amb un 6-0 de parcial; no obstant açò, va ser contestat amb un altre 0-9 per als castellonencs, que es mostraven molt encertats des de la línia de 6,25. El partit es va mantenir igualat des de llavors fins a arribar amb el 42-43 al marcador.

En la segona meitat, els continus errors defensius dels locals van ser aprofitats per l'Amics per anar-se'n de fins a 15 punts de diferència, realitzant un joc molt dinàmic i amb molt bona circulació de pilota entre els cinc jugadors de pista.

Faltant cinc minuts per al final, amb el 59-74 a l'electrònic, va arribar la reacció local a partir d'una millor defensa. A més, els benicarlandos van trobar per fi encert en el triple, després d'arribar a tenir un 0/11. El Benicarló es va posar a sols un punt, 82-83, però una mala gestió dels segons finals va deixar el triomf en mans castellonencs. L'equip de la base del TAU Castelló va realitzar un gran partit i es va emportar la victòria de forma merescuda, demostrant tenir jugadors de gran nivell malgrat ser d'edats juniors.

Destacar que per part benicarlanda van jugar altres tres jugadors juniors que van complir amb bona nota en el seu debut amb el primer equip aquesta temporada.

Per la seua banda, el Junior Masculí va vèncer a l'Amics Castelló C per 64-53. Mentre, el Junior Femení tancarà la seua participació en aquesta competició dissabte que ve a casa contra el Torrent a les 18:30.

El Club Bàsquet Benicarló s'imposa en la pista de l'AB Almassora

text i foto VICENT FERRER

Una altra victòria per al Club Bàsquet Benicarló a la Lliga Valenciana, torneig de pre temporada que organitza la Federació de Bàsquet de la Comunitat Valenciana. El dissabte van doblegar després d'un partit de gran intensitat a l'Almassora en la seua pista.

FITXA TECNICA

57 AB Almassora (11-16-16-14): Núñez (12), Ramos (5), Fernández (6), Verge (4), Adsuara (16), -cinc inicial- Montañés (-), Andreu (9), Rivas (-), Vilallonga (2), Llorens (-), Sifre (2), Adsuara (3). Tirs lliures 21/27.

84 CB Benicarló (18-27-21-18): Sergio Laso (20), Fran Caldés (3), Egossa Osayamwen (10), Ernest Ngome (2), Rubén Beltrán (0); cinc inicial; Aitor Martínez (7), Pau París (1), David Miakanda (19), Byron Richards (22).

ÀRBITRES: Tolón i Muñoz que van assenyalar 27 personals als locals i 20 als visitants.

Segona victòria de l'equip benicarlando en el Grup A de la Lliga Valenciana. Triomf en una pista sempre complicada com la d'Almassora, contra un equip renovat respecte a l'última temporada, amb molts jugadors joves i molt intensos.

Inici de partit molt igualat, on els locals van eixir més ficats en defensa per a començar el xoc amb un 10-8 en els cinc primers minuts del partit. A partir d'aqueix moment, el

Benicarló va passar a defensar amb major intensitat i va sumar un parcial de 14-2, que els va donar el primer avantatge còmode en la trobada.

El partit va mantenir la mateixa tònica, amb els cadufers defensant cada vegada millor i reduint les possibilitats d'atac dels locals. La diferència va arribar a ser de 18 punts al descans, 45-27.

En la segona meitat, el Benicarló no va baixar el ritme fins als tres minuts finals. Cada pèrdua de pilota del rival acabava amb una altra cistella per al Benicarló, que va arribar a anar guanyant per 35 punts de diferència.

D'aquest segon partit de pretemporada, cal destacar el bon percentatge en tirs de dos (54 %) i en tirs lliures (78%). A més, cal esmentar el bon debut de les dues últimes incorporacions, Byron Richards i David Miakanda.

D'altra banda, el Junior del Benicarló va caure per 82-40 davant el Junior B del Tau Castelló; mentre que el Junior Femení va perdre per 68-46 a la pista del Pilar de València.

L'Ajuntament de Benicarló ha presentat una nova edició de les campanyes esportives municipals

text i foto VICENT FERRER

El regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, Carlos Flos, acompanyat del tècnic del departament, José Luís Herreros, presentava dilluns de matí una nova campanya d'Esport Escolar i altres campanyes esportives municipals, en les quals participaran més de mil escolars de Benicarló i algunes poblacions de la comarca del Baix Maestrat, als quals se sumaran la resta d'ofertes.

La campanya donarà inici el 10 d'octubre i finalitzarà el 10 de juny de 2017 amb el multitudinari acte de lliurament de premis en el Pavelló Poliesportiu de la ciutat. El període de pre-inscripcions està obert fins al dia 21 i l'endemà s'adonarà als acceptats, ja que si se supera la llista prevista inicialment per a cada esport, els següents quedaran en llista d'espera. Enguany les inscripcions es poden fer on-line amb el que s'està facilitant les inscripcions. Després del 23 al 30 de setembre s'obrirà el termini de matrícula.

Les activitats a realitzar en les instal·lacions municipals són: Escacs, Gimnàstica Rítmica, Judo, Triatló, Natació Terapèutica i Esports Alternatius. Les activitats a realitzar en els centres escolars de Benicarló són: Psico-motricitat (novetat), Multideporte, Atletisme, Esport Alternatiu, Bàsquet, Futbol Sala i Handbol. Enguany per a poder diferenciar més als esportistes escolars, cada centre tindrà els seus colors: Col·legi Català, samarreta i pantalons verds; Col·legi Angel Esteban, samarreta negra, pantalons blancs; Col·legi Martínez Ródenas, samarreta i pantalons rojos; Col·legi Marquès Benicarló, samarreta groga i pantalons negre; IES Ramón Cid, samarreta taronja, pantalons negre; IES Joan Coromines, samarreta blava celeste, pantalons blancs; Col·legi Consolació i IES La Salle, samarreta i pantalons blaus marins. L'oferta d'activitats a realitzar en el Pavelló Poliesportiu és la següent: Aerobic-setp, Funcional training, Box-pump, Estils, Gimnàstica de manteniment adults, Combinada, Pilates, Activitat física adaptada, Gimnàstica per a la tercera edat, Taichí, loga i loga-lates. Totes aquestes amb premi de matrícula.

L'Amateur del Benicarló Base Futbol va debutar amb una golejada davant un veterà Vall d'Alba

text i foto VICENT FERRER

FITXA TÈCNICA

5 AMATEUR BENICARLO BF: Víctor, Dura (Chavalería, min. 80), Querol, Corella, Palau, Rico (Pérez, min. 83), Kasouan, Jairo, El Kassmi (Rivera, min. 46), Gijón, T Roca (González, min. 69).

2 VALL D'ALBA: Gregori, Esgrig, Badal, Colomer (Valero, min. 85), Porras, Ribes, Mateu, Aparisi, De la Cruz (Edo, min. 17), Sales i Maris.

ARBITRE: Garcés Cabrera, col·legi valencià. Targeta groga per al local González i els visitants Gregori, Colomer i Maris.

GOLS: 0-1 min. 7, Rico, pròpia porta. 1-1 min. 41, Jairo. 2-1 min. 60, Rivera, 3-1 min. 66, Jairo, 3-2 min. 75, Ribes, de penalty. 4-2 min. 82, Querol. 5-2 min 87, Jairo.

INCIDÈNCIES: Debut de l'Amateur del Benicarló Base Futbol en competició oficial, en partit disputat al Municipal Angel Alonso, davant més de 100 espectadors.

Va haver de treballar a fons l'Amateur del Benicarló

Base Futbol per a poder derrotar la Vall d'Alba, un equip amb jugadors amb molt d'ofici, que se les sabien totes a l'hora de confondre al jove col·legiat i que, per a més facilitat, es van trobar amb el gol regalat per Rico. Açò els va donar als visitants la tranquil·litat que els va costar trobar al jove equip benicarló, que va aconseguir el seu premi després de diverses ocasions, en materialitzar Jairo el gol de l'empat, amb el qual es va acabar la primera part.

En la represa els benicarló, amb bon joc, van anar a pel partit, arribant amb perill a l'àrea defensiva de Gregori, un mestre a l'hora de perdre temps, però el gol de Rivera va reconvertir al meta visitant en un jugador que treia ràpid la pilota. Coses del marcador.

Els benicarló volien més i sis minuts més tard Jairo va col·locar el 3-1 en el marcador. Va retallar diferències Ribes, al transformar una pena màxima, però l'Amateur estava ja amb la maquinària ben greixada i van arribar dos gols més, de Querol i Jairo per a tancar el seu debut amb una merescuda golejada.

© Vicent Ferrer i Julià

Cotton Café & Art Wine guanya el Concurs del Pinxo de Polp a Caduf

text REDACCI

El pinxo «Niu de mar», del Cotton Café & Art Wine, ha guanyat la quarta edició del Concurs del Pinxo de Polp a Caduf que organitza la Peña l'Arjup. La Braseria Sant Gregori i la cafeteria Rex Tapas y Vinos han quedat segon i tercer respectivament.

El IV Concurs del Pinxo de Polp a Caduf que organitza la Peña l'Arjup amb motiu de les Jornades Gastronòmiques del Polp a Caduf ha concedit al Cotton Café & Art Wine el primer premi pel pinxo anomenat «Niu de mar», una autèntica delicatessen elaborada amb una base de pasta grega kataifi, polp com a ingredient principal i una vinagreta d'ametlla amb anxova.

El segon premi ha estat per al Restaurant Braseria Sant Gregori pel pinxo «Sorpresa de pulpo y huerta», elaborat amb polp, verdures, saltejat de carxofa, ceba, musclos i un allioli amb mel i taronja gratinat amb ametlla. El tercer premi l'ha aconseguit la cafeteria Rex Tapas y Vinos, pel pinxo «Pulpo marinado al estilo Rex», un polp cuinat a l'estil tradicional i marinat amb una salsa pròpia de l'establiment. El pinxo es completa amb tomata marinada amb orenga, all, ceba morada i bajoques.

Els guanyadors dels tres premis (Lidia Cantos pel Cotton Café & Art Wine, Juanvi Albert per la Braseria Sant Gregori i Susana Mascarell pel Rex Tapas y Vinos) s'han mostrat molt satisfets amb la iniciativa de la Peña l'Arjup i han animat la gent a continuar disfrutant de les Jornades del Pinxo fins al proper diumenge 2 d'octubre.

Per la seua banda, el president de la Peña, Alberto Rico, ha donat les gràcies als 14 bars i cafeteries que han participat en el concurs i ha destacat la importància d'aquestes jornades, «que contribueixen a fer festa, a fer poble i a reactivar l'economia local».

Finalment, la regidora de Turisme, Rosana Marzá, ha animat els guanyadors i també als participants en les Jornades del Pinxo a continuar treballant per potenciar els productes locals i revitalitzar la ciutat i ha recordat que el proper diumenge 2 d'octubre, a l'esplanada del Port de Benicarló, tindrà lloc la Demostració Gastronòmica del Polp a Caduf, on es podran degustar tot tipus d'arrossos, fideuà i plats elaborats amb polp.

Els alumnes de 4t ESO de l'IES Ramón Cid interpreten l'obra de Fernando Peiró i José Antonio Labordeta

text i foto RS

El diumenge que ve, 25 de setembre, serà l'últim dia per veure la exposició de treballs dels alumnes de 4t ESO de l'IES Ramón Cid, interpretant l'obra de Fernando Peiró i José Antonio Labordeta.

El departament d'Arts Plàstiques, està molt agraït per poder desenvolupar este projecte didàctic "Apropament de l'aula al museu a partir de la figura de Peiró Coronado", amb el suport, per segona volta, de la Conselleria d'Educació.

Tanmateix ens sentim honorats de comptar amb el suport de tot el personal del MUCBE, al que incloem en les nostres activitats programades des de fa tretze anys.

També volem agrair a la família Peiró-Coronado, totes les facilitats que ens donen per dur a terme les nostres activitats relacionades amb Fernando. I en esta ocasió cal un agraïment especial a la Fundació Caixa Vinaròs per aportar les obres que hem interpretat.

I per últim, cal donar les gràcies de tot cor, al nostre alumnat que amb la seua actitud oberta, generosa i entregada, ha fet que esta tasca d'apropament a la personalitat i treball d'estos dos amics artistes, haja sigut un luxe de presenciar per tots nosaltres, en especial les seues professores.

Exposició Els alumnes de l'IES Ramón Cid interpreten les obres de Peiró Coronado i Labordeta

Del 12 de juliol al 25 de setembre al Mucbe

Horari:

Dimarts a divendres 9 a 14 h. | 17 a 20 h.

Dissabtes 10 a 13 h. | 17 a 20 h.

Diumenges 10,30 | 13,30 h.

Dilluns tancat

